Van okunk hálára és imádságra

2. lecke,1. negyed,2026. január 3-9

Szombat délután január 3

Emlékezetes szöveg:

„ Meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig. Filippi 1:6

Ahhoz, hogy Isten szemében keresztény legyél, soha ne magadat dicsérd, hanem Istent és az Ő jóságát. Soha ne dicsekedj a saját érdekeiddel és eredményeiddel, hanem dicsekedj

Istenével. Soha ne próbáld népszerűsíteni a saját ügyedet, hanem mindig próbáld népszerűsíteni Istenét.

Soha ne imádkozz azért, hogy megvilágosodj, mit kell tenned és hová kell menned, hogy üzleted, érdekeid virágozzanak, hanem inkább imádkozz azért, hogy Isten segítse megtenni azt, amit tenned kell, vagy elmenni oda, ahol a legjobban szolgálhatod az Ő ügyét, hogy Ő vezessen téged és tanítson meg, hogyan terjessz az Ő országát. Akkor, és csakis akkor fogod rájönni, hogy soha nem tévedsz!

Bármely más indíték elvisz oda, ahová Isten nem akarja, hogy eljuss, és ahol saját terhedet kell cipelned, tőle függetlenül.

Ha tehát Isten országát teszed fő érdekeddé, akkor biztosan a megfelelő helyen leszel a megfelelő időben, a megfelelő dolgot fogod tenni, és Isten leggazdagabb áldását fogod élvezni.

Akkor biztos lehetsz benne, hogy Ő megnyitja az utat, és elvisz oda, ahol lenned kell, még akkor is, ha ki kell emelnie a kútból, és meg kell mondania az ismaelita népnek, hogy vigyenek téged Egyiptomba, és Potifár házában dolgozzon. Lehet, hogy még börtönbe is kell vinnie, mielőtt a fáraó trónjára ültet.

Vagy talán arra készteti, hogy elmeneküljön Egyiptomból, és juhokat legeltessen a Hórebe-hegy körül. Talán a Vörös-tengerhez viszi, miközben az egyiptomiak üldözik. Talán a sivatagba viszi, ahol nincs sem víz, sem élelem. Az oroszlán és a medve eljöhet, hogy elvigye a bárányait, Góliát, hogy megölje a népét, és a király a tüzes kemencébe vagy az oroszlánok barlangjába vetheti.

Vasárnap január 4.

Evangéliumi közösség

Olvassuk el a Filippi 1:3–8-at. Miért hálás Pál? Milyen biztosítékokat ad a filippiaknak, és miért fontos ez?

„Pál a filippiekhez írt levelében így ír: „Pál és Timóteus, Jézus Krisztus szolgái, minden szentnek, akik Jézus Krisztusban vannak Filippiben, a püspökökkel és diakónusokkal együtt, kegyelem és békesség legyen nektek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Minden alkalommal, amikor rátok gondolok, hálát adok az én Istenemnek. Mindig, minden imádságomban örömmel kérem értetek, az evangéliumban való közösségetekért az első naptól fogva mind a mai napig; biztos vagyok abban, hogy aki jó munkát kezdett bennetek, az be is fogja fejezni azt Krisztus Jézus napjáig.” [Filippi 1:1-6.] 13LtMs, Ms 151, 1898, 38. bekezdés

„Legyen ez mindannyiunk szelleme. Az apostol hálás azért, hogy a filippiek megtértek a hitre, és miután megáldotta őket, így fejezi ki érdeklődését: „Minden alkalommal, amikor rátok gondolok, hálát adok Istennek, és minden imádságomban örömmel könyörgök értetek.” [3., 4. versek.] Ez kell, hogy legyen a lelkészek hozzáállása az újonnan megtért gyülekezetekhez; és ez kell, hogy legyen a jó cselekedetekkel és Krisztus-szerű jellemű gyülekezetek hozzáállása is, hogy a lelkészek, akik értük fáradoztak, örömmel imádkozhassanak értük Istenhez. 13LtMs, Ms 151, 1898, 39. bekezdés

„Az apostol a hitük őszintesége miatt okot lát arra, hogy bízzon abban, hogy aki jó munkát kezdett bennük, azt Jézus Krisztus napjáig be is fogja fejezni. Ők folyamatosan szem előtt tartották Krisztus napját. Ez a mi feladatunk is. Tollunkkal és hangunkkal bátorítanunk kell az újonnan megtért gyülekezeteket. Pál és Timóteus között harmónia, keresztény testvériség, gyengéd egység volt az újonnan megtért keresztények iránt. Számukra biztató volt a kilátás, hogy folytatni fogják a számukra megkezdett jó munkát. „Mivel mindnyájatokat szívemben hordozom, illendő, hogy így gondoljak rátok, hiszen mindnyájan részesültek vagytok az én kegyelmemben, mind a rabságomban, mind az evangélium védelmében és megerősítésében.” [7. vers] Újonnan megtértjeit saját szívének szeretetével köti össze. 13LtMs, Ms 151, 1898, 40. bekezdés

„Az Úr azt akarja, hogy ma reggel itt megtanuljuk a gyengédség és az irgalmasság leckéjét. „Mert Isten a tanúm” – mondta Pál –, „mennyire vágyom utánatok mindnyájatokra Jézus Krisztus belsejében. És imádkozom, hogy szeretetetek egyre inkább gyarapodjék a tudásban és minden ítélőképességben.” [8., 9. vers] 13LtMs, Ms 151, 1898, 41. bekezdés

„Meg kell fontolnunk ezt a kijelentést. Intelligensen és jobb megértéssel kell gyarapodnunk abban, amit Isten elvár tőlünk. Komolyan kell tanulnunk, érdeklődve, nem alacsony szinten maradva, hanem magasabb, szentebb szintre emelkedve. Bár Pál dicséri ezeket a testvéreket, arra ösztönzi őket, hogy még tovább fejlődjenek, és ne elégedjenek meg a jelenlegi eredményeikkel. Kitartóan kell növekedniük a szeretetben, és bővelkedniük kell a tudásban és minden ítélőképességben. 13LtMs, Ms 151, 1898, 42. bekezdés

„Akkor dicséret és hála jöjjön elő a szívetekből, hogy befolyásotok áldott legyen, hogy a saját szívetek megerősödjön és örvendezzen Istenben. Szavaitok jóval vagy rosszal vannak megrakodva. Isten segítsen nekünk, hogy együttműködjünk Vele, és amikor alázatosan és imádkozva igyekeztek másokat megvilágosítani, Krisztusban lesztek elrejtve. És Isten angyalai áldott benyomást fognak tenni azoknak a szívére, akiket megpróbáltok megmenteni.” 13LtMs, Ms 151, 1898, 43. bekezdés

Hétfő, január 5.

Pál imakérése

Olvassátok el Pál imádságát a Filippi 1:9–11-ben. Mi a középpontja, és milyen nagy kérésekkel fordul? Mit mond ez nektek az imádságról?

„Ahol élet van, ott növekedés és gyümölcstermés is lesz; de ha nem növekszünk a kegyelemben, akkor lelkiségünk elsorvad, beteges és gyümölcstelen lesz. Csak a növekedés, a gyümölcstermés által tudjuk beteljesíteni Isten tervét velünk kapcsolatban. „Ezzel dicsőítik az én Atyámat” – mondta Krisztus –, „hogy sok gyümölcsöt teremtek” (János 15:8). Ahhoz, hogy sok gyümölcsöt teremjünk, a lehető legjobban kell kihasználnunk kiváltságainkat. Minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy erőt nyerjünk. ST 1901. június 12., 2. bekezdés

„Minden ember számára biztosított a tiszta, nemes jellem, annak minden nagyszerű lehetőségével együtt. De sokan vannak, akik nem vágynak komolyan ilyen jellemre. Nem hajlandók megválni a gonosztól, hogy a jót megszerezzék. Nagyszerű lehetőségek állnak rendelkezésükre. De elhanyagolják azokat az áldásokat, amelyek harmóniába hoznák őket Istennel. Ellentétes céllal dolgoznak azzal, aki a javukat keresi. Halott ágak, amelyeknek nincs élő kapcsolatuk a Szőlőtőkével. Nem tudnak növekedni. ST 1901. június 12., 3. bekezdés

„Az isteni növekedési terv egyik eleme az átadás. A kereszténynek mások megerősítésével kell erőt nyernie. „Aki öntöz, az maga is öntözve lesz” (Példabeszédek 11:25). Ez nem csupán ígéret; ez egy isteni törvény, egy törvény, amelynek értelmében Isten úgy rendelkezik, hogy a jóság áramlatai, mint a nagy mélység vizei, állandó keringésben maradjanak, és folyamatosan visszatérjenek forrásukhoz. Ennek a törvénynek a betartásában rejlik a lelki növekedés titka.” ST 1901. június 12., 4. bekezdés

„Lehetséges, hogy többek legyünk, mint győztesek az által, aki életét adta értünk. Ha hittel járulunk Isten elé, Ő befogad minket, és erőt ad nekünk, hogy felmásszunk a tökéletesség felé. Ha minden szavunkat és cselekedetünket figyeljük, hogy ne tegyünk semmit, ami meggyalázná azt, aki megbízott bennünk, ha minden nekünk adott lehetőséget kihasználunk, akkor Krisztusban teljes értékű férfiakká és nőkké válunk. Hatalmas és értékes ígéretek adatnak nekünk, hogy ezt megtehessük.” ST 1901. június 12., 6. bekezdés

„Keresztények, megnyilvánul-e Krisztus bennünk? Mindent megteszünk-e, ami tőlünk telik, hogy olyan testet szerezzünk, amely nem gyengül meg könnyen, olyan elmét, amely önmagán túlra tekint, minden cselekedet okára és következményére, amely képes megküzdeni a nehéz problémákkal és legyőzni azokat, olyan akaratot, amely szilárdan ellenáll a gonosznak és megvédi az igazságot? Megfeszítjük-e önmagunkat? Felnövünk-e Krisztusban teljes értékű férfiakká és nőkké, felkészülve arra, hogy a kereszt jó katonáiként elviseljük a nehézségeket?” ST 1901. június 12., 8. bekezdés

Kedd január 6

A lelki ítélőképesség (alkalmazása)

Pál e tapasztalata Isten munkamódszerére tanít bennünket. Az Úr győzelmet hoz ki abból, amit eredménytelennek és vereségnek látunk. Az a veszély fenyeget, hogy Istenről megfeledkezünk és csak a láthatókra nézünk, ahelyett, hogy a hit szemével a láthatatlanra tekintenénk. Ha szerencsétlenség és nyomorúság ér, készek vagyunk hanyagsággal, kegyetlenséggel vádolni Istent. Ha jónak látja, hogy hasznavehetőségünket valamilyen irányban korlátozza, bánkódunk emiatt s nem gondolunk arra, hogy Isten így is javunkat munkálhatja. Meg kell tanulnunk, hogy a fenyítés Isten tervének egy része; hogy a keresztény a nyomorúság vesszője alatt néha többet tehet Mesteréért, mint amikor tevékeny szolgálatban dolgozik. AT 315.3

Mint példaképük a keresztényi életben, Pál a filippiek figyelmét Krisztusra irányította, „mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig” (Fil 2:6-8). AT 316.1

„Ezért tehát, szeretteim — folytatja —, ahogyan mindenkor engedelmeskedtetek, nem csupán jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, távollétemben is, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek. Ezzel dicsekszem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába.” (Fil 2:12-16). AT 316.2

E szavakat megörökítette az Írás, hogy segítségére legyen minden küzdő léleknek. Pál magasra tartja a tökéletesség mértékét és megmutatja, hogyan érhető el. Munkáljátok üdvösségteket — mondja —, mert Isten az, aki munkálkodik bennetek. AT 316.3

Szerda január 7.

Az evangélium gyümölcse

Olvassuk el a Kolossébeliekhez írt levél 1:3–8-at. Miért hálálkodik Pál Istennek?

„Látni fogjátok, hogy ez a levél nem panaszkodással, hanem hálával és Isten dicsőítésével van átitatva. A levél címzettjei: „A kolosszusbeli szenteknek és Krisztusban hívő testvéreknek: kegyelem és békesség legyen veletek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. Hálát adunk Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, és mindig imádkozunk értetek, mióta hallottunk a Krisztus Jézusban való hitetekről és a minden szent iránti szeretetetekről, a mennyben számotokra elraktározott reménységért, amelyről már hallottatok az evangélium igazságának szavában.” Kolossébeliek 1:2-5. 15LtMs, Ms 88, 1900, par. 2

„Itt bemutatjuk a legfontosabb okokat, miért kell mindig hálával teli lennünk, ápolnunk az Isten iránti szeretetet, és mindig kifejeznünk ezt a szeretetet minden imádságban, amelyet a szentekért mondunk. Ez azt jelenti, hogy mindig szem előtt kell tartanunk az evangélium szavait, az igazságot, amely eljött hozzánk, hogy meglágyítsa, meghódítsa és megolvasztassa szívünket, és szavakkal bizonyítsuk, hogy szívünkben van az a hit, amely szeretettel működik és megtisztítja a lelket. 15LtMs, Ms 88, 1900, 3. bekezdés

„Ami eljött hozzátok, mint az egész világon, és gyümölcsöt hoz, mint bennetek is, attól a naptól fogva, hogy hallottatok róla, és megismertétek Isten kegyelmét az igazságban; amint azt Epafrásztól, kedves munkatársunktól is megtanultatok, aki hűséges Krisztus szolgája nektek, és aki nekünk is beszámolt a ti szeretetetekről a Lélekben.” 6-8. versek. 15LtMs, Ms 88, 1900, 4. bekezdés

„Ez az a gyümölcs, amelyet az Úr mindenkitől várt, a Krisztus iránti szeretet; és ugyanazt a szeretetet, amelyet Krisztus az Ő megmentésére jött lelkek iránt tanúsított, mindannyian ápolnunk és kifejeznünk kell életünkben és jellemünkben. Akkor nem lesznek panaszok, hibakeresés, kritika. Az elégedetlenség kifejezése minden lelket megsebez, aki lehangoló szavakat mond. Annyi minden van, amin örülhetünk, ami bátorít, felemelő. 15LtMs, Ms 88, 1900, 5. bekezdés

„Az apostolt bátorította a jó hír, amely azoknak a szeretetéből fakadt, akik igazán ismerték

Isten kegyelmét; a hit valódi volt. Úgy hatott, mint a jó kovász, ahogyan az evangélium igazsága mindig hat, amikor teljes kegyelmével befogadják a szívbe. 15LtMs, Ms 88, 1900, 6. bekezdés

„Milyen tanúságot tehet mindenki, ha csak megnyitja lelke ablakait a menny felé, és szorosan bezárja lelke ablakait a föld felé – azokat az ablakokat, amelyeken keresztül a földi por és szemét száll be a szívbe, és rontja el azt az élményt, amelyet az Úr minden Krisztusban hívőnek szán! Kiváltságunk, hogy minden mennyei dolgot szemléljünk, és a hit szemével nézzük.” 15LtMs, Ms 88, 1900, 7. bekezdés

Csütörtök január 8.

Az ima ereje

Olvassa el a Kolossébeliekhez írt levél 1:9–12 verseket. Milyen konkrét kérések találhatók Pál imájában?

„Gondoljunk azokra az ígéretekre, amelyek biztosítanak minket arról, hogy Isten fiaivá és leányaivá válhatunk. Tanulmányozzuk Pál imáját a kolosséi testvéreiért. „Ezért mi is” – írta – „azóta, hogy ezt hallottuk, nem szűnünk meg imádkozni értetek, és azt kívánni, hogy teljes mértékben megismerjétek az Ő akaratát minden bölcsességben és szellemi megértésben; hogy az Úrnak tetsző módon járjatok, minden jó cselekedetben gyümölcsözőek legyetek, és növekedjetek az Isten ismeretében; minden erővel megerősítve, az Ő dicsőséges hatalmával, minden türelemre és hosszútűrésre, örömmel.” [Kolossé 1:9-11.] 17LtMs, Lt 179, 1902, 21. bekezdés

„Milyen teljes ez az ima! Nincs határa azoknak az áldásoknak, amelyeket kiváltságunkként kaphatunk. „Teljesedhetünk az Ő akaratának ismeretében”. [9. vers.] A Szentlélek soha nem ihlette volna Pált, hogy ezt az imát mondja testvéreiért, ha nem lett volna lehetséges, hogy Isten a kérésnek megfelelő választ adjon nekik. Mivel így van, tudjuk, hogy Isten akarata megnyilvánul az Ő népének, amikor szükségük van az Ő akaratának egyértelműbb megértésére. 17LtMs, Lt 179, 1902, 22. bekezdés

„Pál az efezusi gyülekezetnek így írt: „Ezért térdelek le az Úr Jézus Krisztus Atyja előtt, akitől az egész mennyei és földi család nevezi magát, hogy az Ő dicsőségének gazdagsága szerint adjon nektek erőt az Ő Lelke által a belső emberben; hogy Krisztus a hit által lakozzon a szívetekben; hogy a szeretetben gyökerezve és megalapozva képesek legyetek megérteni minden szenttel együtt, mi a szélesség, hosszúság, mélység és magasság; és megismerjétek Krisztus szeretetét, amely meghaladja a tudást, hogy beteljesedjetek Isten minden teljességével. Most pedig annak, aki képes mindenre, ami meghaladja mindazt, amit kérünk vagy gondolunk, az ő bennünk működő ereje szerint, neki legyen dicsőség a gyülekezetben Krisztus Jézus által minden korokban, világok végéig.” [Efézus 3:14-21.] 17LtMs, Lt 179, 1902, par. 23

„Itt láthatjuk a keresztény élet lehetőségeit. Milyen messze van a mai egyház ettől a mércétől! Viszály, ellentét, véleményi büszkeség, önmagunk dicsőítése – én, én, én – mindez megnyilvánul azokban, akik azt állítják, hogy a szelíd és alázatos Jézus követői. Mikor ébredünk fel? Mikor felelünk meg Krisztus elvárásainak?” 17LtMs, Lt 179, 1902, 24. bekezdés

Péntek január 9.

További Tanulmányozásra

„Nem kellene-e egyesülnünk Krisztus és Pál imájával, és ilyen szent társaságban gazdagítani tapasztalatainkat a szeretet, az igazi udvariasság és a keresztényi illendőség drága szavaival, „telve az igazságosság gyümölcseivel, amelyek Jézus Krisztus által vannak, Isten dicsőségére és dicsőítésére”? SW 1903. június 18., 10. bekezdés

Miután a hajó, amellyel Pál és kísérői folytatni akarták útjukat indulásra készen állt, a testvérek a fedélzetre siettek. Az apostol azonban, a rövidebb szárazföldi utat választotta, Tróász és Asszosz között, hogy utóbbiban útitársaival találkozzék. Ez adott neki egy kis időt az elmélkedésre és imádkozásra. A jeruzsálemi útjával kapcsolatos nehézségek és veszélyek, az ottani gyülekezet vele és munkájával szembeni magatartása valamint a gyülekezetek állapota és az evangéliumi munka érdekei az egyéb területeken volt a tárgya komoly és aggódó gondolatainak. Kihasználta a különleges alkalmat, hogy erőért és vezetésért Istenhez forduljon. AT 257.5

Imádkozzatok kamráitokban; mindennapi munkátok és hivatástok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez. Így járt Énok is Istennel. A jó illatú áldozathoz hasonlóan szállnak fel ezek az imák a kegyelem trónjához. Kinek szíve Istenben nyugszik, azt Sátán soha le nem győzheti. JV 74.3

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istenhez való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, mikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat:„Jöjj és maradj szívemben mint mennyei vendég.” JV 75.1

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org